

OSNOVNI SUD U CETINJU, kao prvostepeni parnični, po sudiji Nebojši Markoviću, u pravnoj stvari tužiteljice Šljivančanin Vjere iz Podgorice, koju zastupa punomoćnik Vladimir Bjeković, advokat iz Podgorice, protiv tuženih „YU MEDIA MONT“ DOO, koga zastupa Lidija Božović, advokat iz Podgorice i Dražena Živkovića, iz Podgorice , radi naknade nematerijalne štete, V.S. 40.000,00 eura, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 31.10.2005.godine, donio je dana 04.07.2006.godine

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE usvaja zahtjev tužiteljice Vjere Šljivančanin, iz Podgorice, pa se obavezuju tuženi da na ime naknade nematerijalne štete na ime duševnih bolova zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda tužiteljici solidarno isplate iznos od 15.000,00 eura, sa pripadajućom kamatom koja se ima obračunati počev od 31.10.2005.godine, pa do konačne isplate.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiteljici solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 465,09 eura, sve prednje u roku od 15. dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom propuštanja.

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda u preostalom traženom iznosu od 25.000,00 eura sa propisanom kamatom koja bi se oobračunala na odobijeni iznos.

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužiteljice kojim je tražila, da je tuženi I-reda dužan da izreku presude i javno izvinjenje obajvi na naslovnoj strani – na prednjoj strani svoga lista na istoj strani na kojoj je objavljen tekst “sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove reflekse pri vožnji“, a cjelokupnu presudu obajvi na strani 5. svoga lista na kojoj je obajvio i svoj članak za tužioca, u roku od 15. dana od dana pravosnažnosti navedene presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužiteljica je u tužbi i riječi na raspravama i preko svog punomoćnika navela, da je kao sudija Osnovnog suda u Podgorici, postupala u predmetu tužioca Bogojević Rista, koji se kod tog suda vodio pod oznakom P.820/00, a nakon ukidnog rješenja Višeg suda u Podgorici, Gž.br.917/99. Postupajući po naznačenom ukidnom rješenju, tužiteljica je odredila vještačenje po vještaku saobraćajne strike radi utvrđivanja okolnosti pod kojim se desila sporna saobraćajna nezgoda.

Medjutim, dana 09.05.2003.godine, u listu „Dan“ na naslovnoj strani objavljen je tekst pod naslovom „Sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove refelekske pri vožnji“, a na 9.strani se navodi „U januaru ove godine predmet je stigao kod sudije Osnovnog suda Vere Šljivančanin koja je zakazala ponovno vještačenje da bi se utvrdio uzrok saobraćajne nesreće koja se dogodila prije 14. godina. Naime, vještak treba da utvrdi kako alkohol utiče na refleks vozača u ovom slučaju Bogojevića pri vožnji. Sud je predložio da se Bogojević napije i da sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske medicine struke, koji treba da utvrdi kakvi su refleksi Bogojevića u alkoholisanom stanju“ U okviru navedenog teksta objavljena je i karikatura – karikaturiste Gorana Šćekića, na kojoj je prikazano sudske vijeće, a ispred vijeća gosp. Bogojević koji u lijevoj ruci drži flašu i pije, a na glavi i ispruženj desnoj ruci nalazi se čaša, a sa istom rukom drži volan.

Dana 10.05.2003.godine, u istom dnevnom listu objavljen je tekst pod naslovom „Žalio se ministru pravde da sudija hoće da ga napije radi dokaza“, da bi se u prvom pasusu nadalje istaklo „ Od sedamdesetčetvorogodišnjeg Bogojevića naime, sudija Osnovnog suda Vera Šljivančanin zahtijeva ponovno vještačenje i to na način da se napije i sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske medicinske struke kako bi vidjeli kakvi su mu refleksi u alkoholisanom stanju, da bi se utvrdio uzrok saobraćajne nezgode koja se dogodila prije 14.godina“

Istakla je nadalje, da takvau naredbu za vještačenje nije dala, niti je ona postojala u ukidnom rješenju Višeg suda.

Ovakvim tekstovima, tuženi su povrijedili njeno ljudsko i sudske dostojanstvo, čast i ugled, profesionalnu stručnost, zbog čega trpi duševne bolove jakog inteziteta, tim prije, jer je dana 09.05.2003.godine, predmetni tekst najavlјivan čitavog dana na radiju „D“, na TV „Monteni“ i TV „Elmag“.

Dana 11.05.2003.godine, u istom listu na devetoj strani, objavljen je tekst pod naslovom „Nije sudija Vera Šljivančanin već Dušanka Radović“.

Konačno, predložila je da sud usvoji tužbeni zahtjev, i obaveše tužene da solidarno na ime naknade nematerijalne štete zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda, isplate tužiteljici iznos od 40.000,00 eura sa pripadajućom kamatom od dana presudjenja pa do konačne isplate, da tuženi I-redu objavi izreku presude u dnevnom listu „Dan“ na naslovnoj strani i njihovo izvinjenje, a na petoj strani cijelokupnu presudu, te da istoj naknade troškove postupka.

Tuženi I-redu riječima na raspravi, a preko svog punomoćnika, osporila je osnovanost tužbenog zahtjeva, u bitnom istučući, da su tačni navodi da je tuženi objavio u dnevnom listu „Dan“ navedene članeke. Medjutim, kod tuženog I-redu nije postojala namjera da tužiteljici nanese duševne patnje i da istu omolovaži kao čovjeka i sudiju, te da je novinarski tekst samo formulacija ukidnog rješenja Višeg suda. Tim prije, jer je u ranijem slučajevima tužiteljica, kao sudija, prema istom tuženom postupala zakonito i savjesno.

Posebno istuče, da je tuženi nakon dva dana demantovao ranije tvrdnje, ukazujući javnosti da se radi o nalogu Višeg suda u Podgorici, a ne nalogu tužiteljice kao sudije.

U završnom izlaganju istakla je, da se u tekstu od 09.05.2003.godine, ne pominje tužiteljica, osim u dijelu da je istoj dodijeljen predmet u radu, pa nema elemente vrijedjanja časti i ugleda tužiteljice, kao uostalom ni u članku od 10.05.2003.godine, a pri dobrom jernom čitanju spornog teksta.

Konačno, u cijelosti je prigovorila Nalazu vještak medicinske struke.
Troškove postupka nije tražio.

Tuženi II-reda Dražen Živković, u odgovoru na tužbu i riječi na ročištima, u bitnom je istakao, da u svom tekstu od 09.05.2003.godine, čiji je on autor, ničim nije vrijedao tužilju, jer u tekstu nije naveo da je tužilja naložila oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove reflekse pri vožnji, već je naveo da je to predložio sud, misleći pri tom na Viši sud. Navodi dalje, da naslov teksta nije njegov, već glavnog urednika, a da tekst od 10.05.2003.godine, nije pisao on, već drugi novinar iz lista „Dan“. Osim toga, uslijedio je i demanti teksta od 10.05.2003.godine, koji je dao Risto Bogojević. Inače, tekst koji je on napisao baziran je na kazivanju Rista Bogojevića i njegovih obraćanja upućenih predsjedniku Vrhovnog suda, Ministru pravde i tadašnjem predsjedniku Republike Milu Djukanoviću. Konačno, ističe da je pokušao u dva navrata da kontaktira tužiteljicu u odnsu na dobijene informacije, no istu nije uspio pronaći. Dakle, u svom tekstu nije pomenuo tužiteljicu u kontekstu koji ona navodi u tužbi, zbog čega predlaže da se tužbeni zahtjev u odnosu na njega odbije kao neosnovan, prigovarajući pri tom, u cijelosti nalazu vještaka medicinske struke.

Troškove postupka nije tražio.

Medju strankama je nesporno da je u dnevnom listu „Dan“ od 09. i 10.05.2003.godine, objavljen tekst zbog kojeg je tužiteljica ustala tužbom radi nakande nematerijalne štete.

Sporan je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

Sud je u dokaznom postupku pročitao i izvršio uvid u naslovnu stranu lista „Dan“ od 09.05.2003.godine i pročitao objavljeni tekst, potpisani od autora D.Živkovića; pričitan tekst objavljen u istom listu od 10.05.2003.godine; pročitano reagovanje objavljeno u dnevnom listuu „Dan“ pod naslovom „nije sudija Vera Šljivančanin već Dušanka Radović“ od 11.05.2003.godine; pročitan tekst pod naslovom „Žalio se Ministru pravde da sudija hoće da ga napije radi dokaza...“objavljen u listu „Dan“ od 10.05.2003.godine; poričitana obraćanja Rista Bogojevića Ministru pravde, bez naznačenja datuma i njegovo obraćanje od 22.04.2003.godin i predsjedniku Vrhovnog suda RCG, od 05.02.2001.godine, Predsjedniku Republike, od 03.04.2001.godine; izvršen uvid u spise Osnovnog suda u Podgorici, P.br.820/2000; pročitan zapisnik za glavne rasprave od 30.01.2003.godine. iste oznake; pročitano rješenje Višeg suda u Podgorici, Gž.br.917/99. od 19.11.1999.godine; pročitan izvještaj „JU media mont“, od 05.01.2004.godine i NTV Montena, od 27.02.2004.godine.

Nadalje, sud je proveo vještačenje po vještaku medicinskxes struke po vještaku Djikanović Vladimиру i istog u tom svojstvu saslušao na prigovore tuženih; saslušao u svojstvu svjedoka Bogojević Rista i Vukčević Dragana i saslušao u svojstvu parničnih staranaka tužiteljicu i tuženog II-reda Živković Dražena.

Iz objavljenih tekstova sud je utvrdio, da je u dnevnom listu „Dan“ br.1531. od 09.05.2003.godine, na naslovnoj strani, sa jakim grafičkim i uokvirenim prikazom, objavljen naslov“ Sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove reflekse pri vožnji“. U istom broju na strani .9. u tekstu, potpisanim od strane novinara

D.Živkovića, a propraćen karikaturom Gorana Šćekića, izmedju ostalog se navodi „da je u januaru ove godine predmet stigao do sudske poslovne komore Osnovnog suda Vere Šljivančanin koja je zakazala ponovno vještačenje da bi se utvrdio uzrok saobraćajne nezgode koja se dogodila prije 14 godina.Naime, vještak treba da utvrdi kako alkohol utiče na refleks vozača, u ovom slučaju Bogojevića, pri vožnji.Sud je predložio da se Bogojević napije i da sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske – medicinske struke koji treba da utvrdi kakvi su refleksi Bogojevića u alkoholisanom stanju“.

Nadalje, u istim dnevnom listu dana 10.05. 2003 godine, objavljen je tekst pod naslovom „Žalio se ministru pravde da sudija hoće da ga napije radi dokaza“ autora potpisnog inicijalima D.S.V.za koji je sud tokom postupka utvrdio da se radi o novinaru Dragani Vukčević, a u kojem se izmedju ostalog navodi „ Od sedamdesetčetvorogodišnjeg Bogojevića naime, sudija Osnovnog suda Vera Šljivančanin zahtjeva ponovno vještačenje i to na način da se napije i sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske medicinske struke kako bi vidjeli kavi su mu refleksi u alkoholisanom stanju da bi se utvrdio uzrok saobraćajne nezgode koja se dogodila prije 14 god.“

Dana 11.05.2003 godine, u istom listu objavljeno je reagovanje Rista Bogojevića pod naslovom „Nije sudija Vera Šljivančanin, već Dušanka Radović“ u kojem se ističe da se u jučerašnjem tekstu potkrala greška.

Naime, nije sudija Vera Šljivančanin postavila zahtjev medicinskog vještačenja mojih refleksa u vožnji pod uticajem alkohola. To su tražili sudije Vijeća Višeg suda u Podgorici u sastavu.....“

Utvrđeno je takodje, a na osnovu izvještaja „JUMEDI MONT“, da je Radio „D“ dana 09, 10. i 11. 05.2003.godine, emitovao naslove dnevnog lista „Dan“ i to u periodu od 07-16 časova, i to na svaki sat po jednom, kao i u termenu od 23-24 časa, dva puta, medju kojim naslovima je sporni tekst.

Osim toga, iz izvještaja NTV MONTENA, takodje je utvrđeno, da se na toj televiziji u emisiji „Jutarnji razgovori“ u periodu od 31.03. do 25.12.2003.godine, svakodnevno, osim subote i nedelje čitala dnevna štampa, izmedju ostalog i list „Dan“

Saslušani svjedok Risto Bogojević, u bitnom je istakao da je Viši sud ukidajući prvostepenu odluku naložio da sudija V.Šljivančanin u ponovnom postupku, u kojem se on pojavljuje kao tužilac, provede medicinsko vještačenje, tako što će naložiti da se isti napije i u takvom stanju vozi u prisustvu vještaka.

O ovakvom nalogu suda, obavijestio je JU media mont, razgovarao sa odgovornim urednikom Vuković Danilom, kome je ukratko ispričao dogadjaj i pritom mu predao dokumentaciju koju je posjedovao.Nakon objavljivanja tekstova u listu „Dan“ tražio sam ispravku pojedinih objavljenih navoda jer sam želio da zaštitim tužiteljicu, budući da je neistina da ona dala takav nalog za vještačenje.

Uvidom u spise predmeta Osnovnog suda u Podgorici, Posl.br.P.820/00, zapisnika o glavnoj raspravi od 30.01.2003.godine i obraćanja Rista Bogojevića Ministru pravde, predsjedniku Vrhovnog suda RCG i Predsjedniku Republike, utvrđeno je, da se pred tim sudom od 1994.godine, vodi parnica po tužbi tužioca Rista Bogojevića, protiv tuženog ZOIL „Lovćen“ Podgorica, radi naknade štete, te da se tužilac zbog dugogodišnjeg spora

obraćao i urgirao nadležnim organima želeći se na postupanje i sporost u radu suda u tom predmetu. Ovo posebno na zaključk i nalog Višeg suda u Podgorici, koji je svojim rješenjem Gž.br.917/99. od 19.11.1999.godine, ukinuo presudu postupajućeg suda P.br.16831/97. od 14.10.1998.godine, kojim je naložio vještačenje po vještak medicinske struke.U pismenom obraćanju predsjedniku Republike od 03.04.2001.godine, Bogojević ističe, da mu je ukidnim rješenjem naloženo da se napije, kako bi se utvrdilo, kako na njega alkohol utiče pri vožnji.

Svjedok Vukčević Dragana pred sudom je istakla, da je tuženi II-reda D.Živković danas 09.05.2003.godine, objavio sporni tekst u listu „Dan“, a po kazivanju i dokumentaciji koju mu je dostavio Bogojević. Budući da je tuženi bio odsutan, na poziv glavnog urednika obavila je razgovor sa Bogojevićem, koji je ponovio već objavljenu priču i tom prilikom ponovio kazivanje da je od sudije V.Šljivančanin dobio nalog da se napije radi vještačenja. Tim povodom sačinila je tekst koji je objavljen narednog dana, a navode Bogojevića nije provjeravala, budući da su isti bili već objavljeni.

Na osnovu pismenog nalaza i neposrednog saslušanja vještaka neuropsihijatra dr.Djikanović Vadimiru utvrđeno je, da je tužiteljica nakon što je saznala za objavljene tekstove doživjela duševne bolove zbog povrede ugleda i časti, tim prije, jer je u pitanju javna ličnost koja obavlja poslove od posebnog društvenog interesa.

Duševni bolovi su prvih 3-4 dana bili jakog inteziteta, a kasnije srednje inteziteta u trajanju od ukupno 2.mjeseca. U narednom periodu, tužilja je doživljavala duševne bolove blagog inteziteta samo pri susretima sa prijateljima i poznanicima.Navedeni duševni bolovi su nastali kao posledica povrede ugleda, časti i dostojanstva, a prezentuju se u vidu privremenog poremećaja dinamike psihičkih funkcija, kao što su poremećaji afekta, volje i voljnih funkcija, pažnje, koncentracije i osjećaja. Usled ovih poremećaja dolazi do gubitka apetita i sna, nastaje stalna psihička napetost i povremen uzinemirenost.

Iz iskaza tužiteljice saslušane u svojstvu parnične stranke, utvrđeno je, da se radi o majci dvoje punoljetne djece i osobi koja 16. godina obavlja značajne poslove u pravosudju, a poslednjih 7.godina je sudija Osnovnog suda u Podgoricu. Objavljeni novinski natpisi imali su za posledicu mnogobrojne neprijatnosti ne samo za tužiteljicu već i za njenog supruga, kojeg su kolege sa radnog mesta tih dana pitali „kako ti ovo žena sudi“. Takodje, sličnih i uvredljivih komentara bilo je i od njenih kolega, mnogobrojnih telefonskih poziva i drugih podrugljivih komentara, zbog čega je trpjela duševne bolove zbog povrede časti i ugleda. Ni objavljeni demanti Rista Bogojevića, nije uticao na ovakvo ponašanje okoline, budući da je bilo komentara da je uhvatila „vezu kod lista Dan“, tako da i dalje doživjava neprijatnosti zbog objavljenih tekstova.

Konačno navela je, da su objavljeni članci netačni, budući da kao postupajući sudija nije dala nalog kako je prezentovan od strane tuženih.

Tuženi II-reda Dražen Živković, saslušan u svojstvu stranke, prede sudom je istakao da je sporni tekst od 09.05.2003.godine, objavio po kazivanju Rista Bogojevića i na osnovu dokumentacije koju je isti posjedovao.Od glavnog urednika lista „Dan“, dobio je nalog da provjeri tačnost navoda Bogojevića i da iste provjeri kod „druge strane“. U tom smislu, dva puta je tokom radnog vremena dolazio u sud da bi stupio u kontakt sa

sudijaom V.Šljivančanin, ali je nijedan put nije pronašao u sudnicu.U spornom tekstu je samo naveo“da je predmet dodijeljen sudiji V.Šljivanačanin“, a ne da je ona dala sporni analog za vještačenje.

Sud je cijenio provedene dokaze, svaki posebno i sve zajedno, a shodno čl.9.Zakona o parničnom postupku.

Naime, sud je prihvatio kao dokazane činjenice koje su utvrđene iz provedenih pisanih dokaza, pa je tako utvrdio, da postoji obaveza tuženih da tužiteljici naknade nematerijalnu štetu, budući da je pretpjela duševne bolove zbog povrede časti i ugleda, zbog tekstova koji su obajavljeni u dnevnom listu „Dan“ dana 09. i 10.05.2003.godine, prihvatajući pri tom i njen iskaz dat u svojstvu parnične stranke, kao logičan i uvjerljiv.

Dakle, za ovaj sud nema dileme, da sadržaj tekstova „Sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove refelekse pri vožnji“ sa karikaturom koja vizuelno „podupre“ objavljeni tekst i „Žalio se ministru pravde da sudija hoće da ga napije radi dokaza“, a posebno dio iz članka objavljenog 10.05.2003.godine, u kojem izmedju ostalog stoji „Od sedamdesetčetvorogodišnjeg Bogojevića naime, sudija Osnovnog suda Vera Šljivančanin zahtijeva ponovno vještačenje i to na način da se napije i sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske medicinske struke kako bi vidjeli kakvi su mu refleksi u alkoholoisanom stanju, da bi se utvrdio uzrok saobracajne nezgode koja se dogodila prije 14.godina“, ima karakter neistinitih izjava i navoda, koji su svojim sadržajem podobne da prouzrokuju duševne bolove tužiteljice, čime je osnov gradjensko-pravne odgovornosti tuženih nesporno utvrđen, bez obzira na kasnij reagovanje i demanti i Rista Bogojevića.

U tom kontekstu sud je prihvatio kao stručan i obrazložen nalaz i mišljenje vještaka Djikanović dr.Vladimira dat na osnovu sadržaja objavljenih tekstova, a na okolnosti koje se odnose na lični, porodični i profesionalni život tužiteljice, kao i ocjenu, obim i intezitete duševnih bolova zbog povrede ugleda i časti.

Sud je cijenio kao neosnovane navode tuženih, da se iz sadržaja navedenih tekstova ne može zaključiti da je sporni nalog dat od strane tužiteljice koja je u predmetnom sporu postupala kao sudija.

Naime, nedvosmislen je zaključak suda, da se objavljeni naslovi „Sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove refelekse pri vožnji“ i „Žalio se ministru pravde da sudija hoće da ga napije radi dokaza“, nedvosmisleno odnose na tužiteljicu. Što se konačno, jasno navodi u članku objavljenom 10.05.2003.godine, u kojem izmedju ostalog stoji „Od sedamdesetčetvorogodišnjeg Bogojevića naime, sudija Osnovnog suda Vera Šljivančanin zahtijeva ponovno vještačenje i to na način da se napije i sjedne u vozilo zajedno sa vještakom sudske medicinske struke kako bi vidjeli kakvi su mu refleksi u alkoholoisanom stanju...“

Osim toga, iz spisa predmeta P.br.820/00 i zapisnika o glavnoj raspravi od 30.01.2003.godine, jasno proizilazi da takav nalog za vještačenje nije izdala tužiteljica, što potvrđuje i svjedok Risto Bogojević, koji je i demantovao nevode tuženih

objavljenim u pomenutom dnevnom listu. Sud je nadalje utvrdio, mada ta okolnost nije od uticaja u ovoj pravnoj stvari, da takav nalog nije dao ni Viši sud u Podgoric, u svom ukidnom rješenju Gž.br.917/99. od 19.11.1999.godine.

Tvrđnja tuženog II-reda, da je u dva navrata pokušao da doće do tužiteljice, kako bi provjerio informacije dobijene od Rista Bogojevića, za ovaj sud nije od uticaja, niti pak, može prestavljati izvinjavajuću okolnost prilikom presudjenja u ovoj pravnoj stvari.

Nadalje sud nije prihvatio prožirenje tužbe i na novinara lista „Dan“ Vukčević Draganu, kao autora teksta od 10.05.2003.godine, koje je uslijedilo nakon pripremnog ročišta, a u nedostatku jedinstvenog suparničarstava na koje se neosnovano poziva tužilačka strana.Tim prije, jer je ista saslušana u svojstvu svjedoka i protivila se takvom proširenju tužbe, a ovo shodno čl.193. a u vezi čl.191. Zakona o parničnom postupku.

Uz to, tužilačka strana je kao tuženog I-reda označila „JUMEDI MONT“DOO Podgorica, kao osnivača medija na temelju čl.20.Zakona o medijima, to je dodatno proširenje i označavanje i samog medija - lista „Dan“ po mišljenju ovog suda nepotrebno.

Dakle, kako je u postupku nesumljivo utvrđeno, da sadržina objavljenih tekstova vrijedja čast i ugled tužiteljice, to postoji obaveza tuženog I-reda kao osnivača medija i tuženog II-reda kao autora teksta od 09.05.2003.godine, da tužiteljici naknade solidarno nematerijalnu štetu, a ovo shodno čl.20.Zakona o medijima, kojim je propisano, da je osnivač medija odgovoran za objavljivanje programskih sadržaja kojim se narušava zakonom zaštićen interes lica na koje se informacija odnosi ili kojim se vrijedja čast ili integritet pojedinaca, iznose ili prenose neistiniti navodi o njegovom životu, znanju i sposobnostima, te da zainteresovano lice ima pravo na tužbu za naknadu štete protiv autor i osnivača medija.

Stoga, cijenći ličnost tužiteljice i njeno zanimanje, sadržinu objavljenih tekstova, intezitet i trajanje duševnih bolova kao i okolnost kojem i kolikom krugu lica je neistinita informacija mogla biti dostupna, a posebno okolnost da je sporne tekstove radio „D“ dana 09, 10. i 11. 05.2003.godine, emitovao kao naslove dnevnog lista „Dan“ i to u periodu od 07-16 časova, i to na svaki sat po jednom, kao i u termenu od 23-24 časa, dva puta, te da je TV Montena u okviru emisije „Jutarnji razgovori“ takodje čitala naslove lista „Dan“, to je sud shodno odredbi čl.200. Zakona o obligacionim odnosima, obavezao tužnene da tužiteljici po osnovu naknade nematerijalne štete zbog povrede časti i ugleda solidarno isplate iznos od 15.000, oo eura.

Tužiteljici, shodno odredbi čl.278. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima pripada zakonska kamata na dosudjeni iznos.

Zahtjev za preostali traženi iznos od 25.000,oo eura, sud je odbio kao neosnovan, vodeći računa da se dosudjenom naknadom ne ostvaruju težnje koje su protivne cilju i svrsi ove naknde.Tim prije, jer je dana 11.05.2003.godine, u istom listu objavljeno je reagovanje Rista Bogojevića pod naslovom „Nije sudija Vera Šljivančanin, već Dušanka Radović“.

Sud je takođe našao, da je neosnovan zahtjev tužiteljice da se tuženi I-reda obaveže da izreku presude i javno izvinjenje obajvi na naslovnoj strani – na prednjoj strani svoga lista na istoj strani na kojoj je objavljen tekst “sudija naložio oštećenom da se napije kako bi vještak utvrdio njegove refleks pri vožnji“, a cijelokupnu presudu obajvi na strani 5. svoga lista na kojoj je obajvio i svoj članak za tužioca, u roku od 15. dana od dana pravosnažnosti navedene presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, a sve ovo shodno čl.199. Zakona o obligacionim odnosima.

Naime, sud drži, da je dosudjenom nakndom na ime nematerijalne štete i objavljenom ispravkom u listu „Dan“ od 11.05.2003.godine, u kojem je objavljeno reagovanje Rista Bogojevića pod naslovom „Nije sudija Vera Šljivančanin, već Dušanka Radović“ u kojem se ističe da se u jučerašnjem tekstu potkrala greška, te da nije sudija Vjera Šljivančanin postavila zahtjev medicinskog vještačenja mojih refleksa u vožnji pod uticajem alkohola. To su tražili sudije Vijeća Višeg suda u Podgorici u sastavu..... u potpunosti prestavljaju satisfakciju ličnosti tužiteljice, radi njenog nadomještavanja povrijedjenog nematerijalnog dobra, pa je sud našao da je dodatna nenovčana satisfakcija u konkretnom slučaju neosnovana.

Sud je shodno odredbi čl.152.stav 2. ZPP-a tužiteljici dosudio troškove postupka u iznosu koji je srazmjeran uspjehu u sporu. Tako je sud prvo utvrdio iznos troškova koji bi tužiteljici pripali da je u cijelosti uspjela u sporu, a ti troškovi bili za zastupanje punomoćnika na tri odložena ročišta u iznosu od po 75,00 eura i za zastupanje na jedno održano ročište u iznsu od 150,00 eura i troškove vještačenja u iznosu od 50,00 eura, takse na tužbu i odluku u iznosu od po 215,00 eura, što bi uz uvećanje od 50% za drugotuženog, shodno tarifnom broju 11. ukupno činilo iznos od 1.257,50 eura.

Kako je tužiteljica uspjela u sporu sa 37% to je sud srazmjerno uspjehu u sporu dosudio troškove u iznosu od 465,09 eura.

Na osnovu nevedeno odlučeno je kao u izreci.

OSNOVNI SUD U CETINJU
Dana 04.07.2006.godine.

SUDIJA
Nebojša Marković, s.r.

SUDIJA - PREZIDIJALNIK VIJEĆA	
Tačnost prepisa potvrđuju _____	
Ovlašćeni službenik suda	

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15. dana od dana uručenja, Višem суду u Podgorici, a preko ovog suda.